

Бібрські Вісті

Громада – великий чоловік

І.Я. Франко

ГАЗЕТА ГРОМАДИ

м. Бібрка, 1 червня, 2017 рік, випуск №71 (148)

Вітаємо дітей Бібреччини зі святом

1 червня

День захисту дітей

Тільки пам'ять не сивіє

День Героїв. Це свято відзначають понад 70 років. Що це за свято?

У 1941 році Другий Великий Збір Організації Українських Націоналістів постановив відзначати 23 травня як День Героїв. Свято покликане відродити в українців героїчний дух минулих поколінь, які дали нашій історії яскраві приклади героїзму лицарів Київської Русі, козаків Гетьманської Доби, січових стрільців та вояків Армії УНР, УПА та діячів ОУН.

У суворі роки німецької окупації, у час більшовицької збройної окупації українці на чолі з ОУН вшановували пам'ять Героїв, правда, у підпіллі та в українській діаспорі.

З проголошенням Незалежності, День Героїв відзначається в Україні. Чому саме травень обрано для вшанування Героїв? Тому що в травні віддали своє життя у визвольній боротьбі такі кращі сини України ХХ століття: Микола Міхновський, Симон Петлюра, Євген Коновалець.

У суботу, 27 травня, о 18 годині на міському кладовищі нашого містечка, зокрема коло пам'ятного знака на честь Героїв, відбувся поминальний вечір «Тільки пам'ять не сивіє».

За участю Народної хорової капели «Бібрчани» НД м.Бібрка о.Зеновій Телішевський відслужив поминальну

панахиду. Після виконання Гімну України Наталія Свіжак, художній керівник Народного дому, прочитала вірш М.Кураха «На кладовищі». Депутат міської ради, учитель української мови та літератури Бібрської ЗОШ Довгаль О.В. згадала героїв нашого містечка, які нині захищають Батьківщину на Сході України.

Роман Гринус, міський голова, щиро подякував мешканцям нашого містечка за те, що пам'ятають про Героїв, про тих, хто поліг за краще майбутнє нашої України, хто поклав на вітвар перемоги своє життя..

Народна хорова капела під керівництвом М.Наконечного виконала ще декілька пісень про колишніх і теперішніх Героїв. На завершення прозвучав церковний гімн «Боже, Великий, Єдиний».

Фотофакт

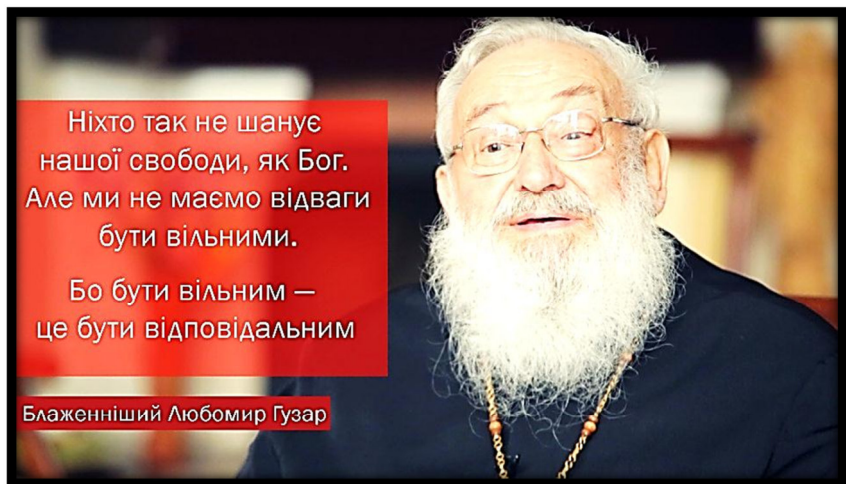
Свято останнього дзвоника в Бібрській ЗОШ

Директор НД Люся Сурмач

Пам'яті

Любомира Гузара 11 висловів мудрості

- Ми маємо щось лише тоді, коли прагнемо до чогось величного і чистого. Ми будемо пропастими, якщо думатимемо лише про задоволення власних потреб.
- Релігія — це не знання про Бога. Релігія — це зустріч із Богом. Така зустріч може бути лише особиста.
- Ви дуже сильні, якщо бажаєте добра, якщо стараєтеся, якщо туртуєтеся, якщо намагаєтеся

Ніхто так не шанує
нашої свободи, як Бог.
Але ми не маємо відваги
бути вільними.

Бо бути вільним —
це бути відповідальним

Блаженніший Любомир Гузар

спільно творити добро, жити чесно, жити творчо.

- Еліта — це не просто ті люди, які вміють побачити проблему і знайти швидко рішення. Це люди, які вміють дивитися далеко вперед... Треба дивитися далі, значно далі вперед, щоб розуміти наслідки власних рішень. Той, хто дивиться далеко, насамперед зберігає головне — людську гідність.
- Ми дійшли до того, що людина дивиться на іншу людину як на ворога. Так багато насильства на телебаченні, що людина звекає до нього, думає, що так має бути. Коли нашим богом стає гріш, ми можемо дуже багато зробити, і це дуже небезпечно.
- Людина здорова, сильна часом ображається, коли хочемо щось для неї зробити: "Мені нічого не потрібно, дякую, я все маю". Людина хвора, немічна, пристаріла може радіти увесь день, коли до неї хтось щиро звернеться. Заради радості, яку можемо так принести Богові і ближньому, варто трудитися, жертвувати свій час і свої зусилля.
- Мусимо вчити наших людей не підтримувати корупцію. Я сміюся, коли чую про великі державні програми, про законодавчу боротьбу з корупцією. Все це сміх! Що таке корупція? Це гріх. А жоден гріх законом не поборете. Це треба виховувати.
- Єдність — це теж є дар Божий. Та здається мені, що всі бажають його прийняти на власних умовах. Ніхто не хоче мінятися, кажуть: нехай цілий світ зміниться, але не примушуйте мінятися мене...
- Якби ми, поділені, далекі один від одного, щиро хотіли бути ближчими до Христа, ми би ставали ближчими один до одного. Якщо ми з'єднані з Христом стовідсотково, ми стовідсотково з'єднані між собою.

У Великогібовицькій ЗОШ будуть нові енергоощадні вікна

Хочу привітати всіх жителів сіл Великі Глібовичі, Волощина та Підмонастир із виграним проектом у конкурсі Державного фонду регіонального розвитку на суму 1`271,287 тис. грн. (Великогібовицька загальноосвітня школа I - III ступенів імені Юліана Головінського Перемишлянського району Львівської області, заміна 154 віконних блоків). Також хочеться подякувати від громади голові ЛОДА Олегові Михайловичу Синютці, голові фракції Народного Руху України у Львівській Обласній Раді Богданові Миколайовичу Гагалаюку, депутатові Верховної Ради, голові Народного Руху України Вікторові Миколайовичу Кривенку за послідовне відстоювання нашого проекту, а також директорові Онищаку Ігореві та всьому вчительському колективу за подання й віру в наші сили. Думаю, до 1 вересня встигнемо закінчити всі роботи.

Сергій Дзядик

ДО 550-РІЧЧЯ НАДАННЯ БІБРЦІ МАГДЕБУРЗЬКОГО ПРАВА: ЧАС. ПОДІЇ. ЛЮДИ

З Україною в серці: до 100-річчя від дня народження Олекси Горбача

Продовження. Попередня частина – у 139 числі газети

Наближалася до кінця війна, українські вояки намагалися здатися в полон англійцям. Наприкінці війни 15.04.1945 р. О.Горбач був поранений, потрапив до шпиталю, а потім до американської окупаційної зони. По війні він залишився в Німеччині для продовження навчання в УВУ у Мюнхені та німецькому університеті у цьому ж місті. «На прожиття заробляв, — пригадує О.Горбач, — викладаючи українську мову в таборівій гімназії, а потім як секретар Президії НТШ, що її очолював професор Кубійович». У 1948 році сталися дві важливі події в житті О.Горбача - у квітні він захистив докторську дисертацію в Українському Вільному Університеті, а перед тим, у березні, одружився з Анною-Галею Луцяк. З червня 1949 року до березня 1951 року О.Горбач працював на посаді наукового секретаря Головної управи НТШ. Про подальший життєвий і науковий шлях О.Горбач пише у своїх автобіографічних зарисовках: «У п'ятдесят першому році ми були виїхали разом із НТШ до Сарселя, я спокусився обіцяною можливістю працювати в Національній бібліотеці в Парижі, але то був самообман, бібліотеки тієї я так і не побачив, і за півтора місяця ми з дружиною та дочкою повернулися до Мюнхена. Коли трапилася нагода дістати позаштатний лекторат польської й української мов у Геттінгені, я поїхав туди. Коли розбудовано університети, мені запропонували штатний лекторат у Варбургу, а згодом у Франкфурті. Потім у Франкфуртському університеті створено другу кафедру славистики, і на підставі позитивних відгуків славистів із різних країн, яким я надсилав свої праці, мене затверджено на цю професуру. На цій посаді я перебував аж до емеритури, на яку я пішов, щойно це стало можливим, із шістдесят другим роком життя...».

Найбільш науково продуктивними в О.Горбача були 60-80 рр. ХХ ст. у цей час він стає дійсним членом європейського відділу НТШ, працює надзвичайним професором слов'янської філології Українського Католицького університету в Римі, професором слов'янської філології університету над Майном і в УВУ в Мюнхені. У Франкфуртському університеті з 1972 до 1974 року був деканом відділу східних та європейських мов і культур. У цей період без О.Горбача не відбувається практично жодного європейського форуму славистів, він не лише учасник тих наукових здвигів, але й доповідач на них. Українська тематика його наукових досліджень стає досягненням світової славистики. У 1975 році уряд соціалістичної Польщі відзначив О.Горбача орденом Лицарського хреста I ступеня за заслуги в розвитку славистичних міжнародних контактів. Він є автором цілої низки статей із царини мовознавства в ЕУ, що її протягом десятиліть видавало НТШ. У 1983 році науковий славистичний світ відзначив 65-річний ювілей О.Горбача, на честь цього ювілею видано 4-томний збірник його наукового доробку.

Перший приїзд О. Горбача в Незалежну Україну відбувся в 1993 році, коли він брав участь у II Міжнародному конгресі українців. У цьому ж році його нагороджено пам'ятною медаллю ім. М. Гру шевського у Львові, а у 1997-ому - відзнакою Президента України.

Фотофакт

Свято останнього дзвоника
в Бібрській музичній школі

Перебуваючи поза межами України 50 років, він ніколи не забував про неї, про рідну землю, свій родинний Романів. На сторінках канадської газети «Гомін України» у 60-х рр. ХХ ст. він публікував спогади - дослідження про своє рідне село Романів під назвою «Хроніка села Романова», «Хроніка одного галицького села», доповнення до «Хроніки села Романова». У цих з любов'ю написаних рядках О.Горбач досліджує давню історію Романова та околиць, відтворює часи, про які чув від односельчан, рідні, які сам бачив і пережив. Уже після його смерті (помер 23.05.1997 р.) побачив світ останній, восьмий том зібрання наукових праць ученого-філолога, славіста зі світовим визнанням, а через рік його книга «Шлях зі Сходу на Захід», у якій упорядники (його дружина і львівська дослідниця Я.Закревська) подають автобіографічні матеріали О.Горбача на тлі загальних подій того часу.

**Подяка бібрським
господиням від
«Кулінарного цеху
Hand Made по-
львівськи для Армії
руками волонтерів»**

Щиро дякуємо громаді міста Бібрки за перший зелений урожай для наших сухоборщів, зупок та солодких каш. Ці працьовиті та щедрі люди завжди мають чим поділитися і від початку війни не втомлюються підтримувати вояків! Насправді допомагати легко і приємно.
А разом ми велика сила!

Завершити статтю про О. Горбача, підготовлену до 100-річчя від дня народження, хочу словами львівської вченої Ярослави Закревської: «І професор Горбач працював усе життя, працював невтомно, самовіддано і натхненно на педагогічній і науковій ниві. Залишив величезну спадщину - опубліковану і рукописну, яку ще треба належно осмислити, вивчити й оцінити». І працював з Україною в серці і для України, для збереження та утвердження її слави у світовому науковому просторі.

Тарас ШАХ, м. Бібрка

Оголошення

Запрошую поєднати паломницьку поїздку в святилище Цариці Миру – Меджугор'я (младіфест) - з відпочинком на Адріатичному морі: 30.07. - 07.08.2017 року. Запис і подача документів до 1 липня. Пожертва 180 євро.
Найдешевше паломництво на Святу Землю. Весь Ізраїль за 6 днів: 19.09. – 24.09. Пожертва 560 доларів. Акційна жертва до 15 червня – 540 доларів.

О.Зіновій: (067)680 97 93, (063)390 16 58

Оголошення

У четвер, 1 червня 2017 року, о 13-й годині у конференц-залі Бібрської міської ради відбудеться конференція «**Можливості та перспективи співпраці з Фондацією LUK (Fundacja Ludzie Umiejętności Kultura) (Фундація Люди Навички Культура) в Україні на основі досвіду роботи у Польщі**» за участю президента Фондації Даріуша Буковського.

Виконавчий комітет Бібрської міської ради

До уваги вірян

Розклад служінь у церкві Покрови Пресвятої Богородиці м. Бібрки

Четвер, 1.06

- 08:00 Свята Літургія на всяке прохання
- 20:00 Свята Година

П'ятниця, 02.06 (перша п'ятниця, обітниця)

- 07:00 Сповідь
- 08:00 Свята Літургія за молодих
- 20:00 Молебень до Ісуса Христа

Субота, 03.06 (перша субота, обітниця)

- 07:00 Сповідь
- 08:00 Свята Літургія за упокій загальна
- 18:30 Катехизація дітей
- 20:00 Вечірня

Неділя, 04.06 (ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА)

- 08:30 Свята Літургія
- 10:30 Свята Літургія

Читайте нашу газету в мережі Internet за адресою:

<http://bibrka-rada.gov.ua/informatsiyni-resursy-mista.html> , БІБРСЬКІ ВІСТІ

Засновник:
Бібрська асоціація депутатів
першого демократичного скликання.

Газета "Бібрські вісті"
м. Бібрка, 81220 вул. Торгова, 2
e-mail: bibrskivisti@yahoo.com
Регістраційне свідоцтво:
серія ЛВ № 807/60

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.
Рукописи не повертаються.
Передрук матеріалів, опублікованих у газеті, дозволяється лише за письмовим погодженням редакції.
За зміст і достовірність статей відповідальність несуть автори.
Редакція не завжди поділяє позиції авторів.
Тираж 200.
Друк самостійно

Розповсюджується безкоштовно